Kniha: Chrám Matky Boží v Paříži (Victor Hugo)

Předmět: Český jazyk – rozbor díla

Přidal(a): normalguy

Victor Hugo

- (1802-1885)
- byl jeden z vrcholných francouzských představitelů romantismu
- byl mimo jiné básníkem, prozaikem, dramatikem a politikem
- jeho život poznamenaly politické zvraty 19. století, jelikož jeho otec byl důstojníkem v Napoleonově armádě. Věčné stěhování ale omrzelo Victorovu matku, a zůstala se synem v Paříži. Při tom mu vštípila její royalistické, nábožensky orientované hodnoty. Těchto hodnot se vzdal nějakou dobu před revolucí roku 1848.
- v politice se angažoval jako senátor a zastával liberární-socialistické hodnoty.

Další díla:

- Bídníci
- Cromwell
- Torquemada

Literárně historický kontext

Romantismus

- = umělecký směr a životní postoj, který vznikl v 1. pol. 19.století v Anglii (tzv. jezerní

básníci).
- Rušil hodnoty, které přineslo osvícenství a klasicismus v 18. stol. Upřednostňoval svobodu, individualitu jedince, proti racionalismu stavěl cit a duši, proti ideálu antiky vyzdvihoval hodnoty středověku. Autoři od reality unikají do historie, přírody, lásky nebo smrti. Snaží se tak navodit melancholický a tajemný dojem.
- Hrdinou byl většinou výjimečný jedinec – člověk, který často stojí na okraji společnosti (vrah), mnohdy autor sám.

Další spisovatelé:

- A. S. Puškin
- K. H. Mácha
- H. Heine

Rozbor díla: Chrám Matky Boží v Paříži

Obecná charakteristika:

- literární forma: próza
- literární druh: epika
- literární žánr: historický román
- literární směr: romantismus – poprvé vydáno roku 1831 ve Francii

dále

- Dílo bylo vydáno v roce 1831. Je kladen velký důraz na popis gotické architektury, která byla v době jeho psaní nahrazována novější. Dílo bylo i na indexu zakázaných knih katolickou církví. Důležitými tématy knihy je revoluce, sociální rozdíly a determinismus (všechny budoucí události jsou důsledkem minulých událostí). Dílo bylo několikrát filmově i hudebně zpracováno.

Způsob vyprávění děje:

- Dílo je vyprávěno ve třetí osobě, ale vypravěč se děje neúčastní. Má o něm však plné ponětí.

Charakteristika prostoru a času:

- Prostor je omezen na Paříž, často jen na Notre Dame, a je kladen velký důraz na popis gotické architektury. Dílo je chronologické, bez žádných větších skoků v čase.

Základní charakteristika postav:

- **Esmeralda (Agnes)** je šestnáctiletá romka, která se živí jako tanečnice. Je empatická a milá. Je protagonistkou díla a zažije různé názory obyvatel na její osobu. Nejprve je milována jako tanečnice, poté nesnášena jako čarodějnice a poté milována Quasimodem i Claudiem Frollo, avšak ona se zamiluje do kapitána gardy, Phoeba de Châteaupers, který ji jen využije. Poté se zjistí, že ona není romka, ale romové ji unesli a nahradili Quasimodem.
- **Quasimodo** je zvoník v katedrále Notre Dame, je mu 20 let a je zdeformovaný. Je poloslepý a polohluchý. Téměř celý jeho život tráví v katedrále pod Claudiem, který mu slouží jako otcovská figura. Byl zvolen papežem hlupáků, kvůli jeho vzhledu, což bylo ponižující. Pokusil se unést Esmeraldu, poté jí pomohl uniknout z pranýře a nakonec opustil katedrálu.
- **Claudius Frollo** je arciděkan Notre Damu a hlavní antagonista díla. Pařížané ho nemají rádi, kvůli jeho historii s alchymistickými experimenty. Je fanaticky posedlý láskou k Esmeraldě.
- **Pierre Gringoire** je básník, který se ožení s Esmeraldou a tím mu zachráni život, jinak by byl oběšen. Jejich vztah je platonický, protože Esmeralda miluje Phoebuse.
- **Phoebus de Chateaupers** je přelétavý kapitán gardy, do kterého se zamilovala Esmeralda. On s ní však tráví čas jen do jeho svatby s jinou dívkou.

Základní vylíčení děje:
Román se odehrává ve středověké Paříži, kolem roku 1482 za vlády Ludvíka XI. Autor zde ukazuje různé společenské vrstvy a jejich způsob života. Dominantou příběhu je katedrála Notre Dame, v níž Quasimodo slouží jako zvoník.

Do cikánské dívky Esmeraldy je zamilováno mnoho mužů, kapitán Phoebus, Pierre Gringoire, Quasimodo i sám arciděkan Claudius Frollo. Frollo si nemůže vybrat mezi fanatickou láskou pro Esmeraldu a striktními pravidly katedrály. Nařídí Quasimodovi, aby Esmeraldu unesl. Quasimodo je však zatčen Phoebem a jeho muži, kteří namísto něj zachrání Esmeraldu. Gringoire, který taky zachraňoval Esmeraldu, byl sražen Quasimodem na zem a měl být oběšen. Trestu se však vyhnul, protože Esmeralda řekla, že si ho vezme za muže.

Další den byl Quasimodo odsouzen k bičování a dvou hodinách v pranýři. Žadoní o vodu, kterou mu Esmeralda dá a tím se do ní Quasimodo zamiluje. Esmeralda je později zatčena za pokus o vraždu Phoeba, kterého se snažil zabít Frollo. Je odsouzena k smrti oběšením. Na cestě k šibenici ji Quasimodo zachrání tím, že se svezl na laně z Notre Dame a odnese ji do katedrály, kde je chráněna, jelikož to je církevní území. Frollo informuje Gringoira, že soud se rozhodl Esmeraldinu ochranu zrušit a že může být zatčena. Vůdce cikánů Clopin se rozhodne s dalšími cikány napadnout Notre Dame a Esmeraldu zachránit.

Quasimodo spatřil cikány, a myslel si že Esmeraldě ublíží tak je odehnal. Myslí si, že královi vojáci ji chtějí pomoct, tak jim pomůže Esmeraldu najít. Frollo a Gringoire Esmeraldu zachrání, ale ani poté se Esmeralda do Frolla nezamilovala, tak ji Frollo vydal vojákům a sledoval její oběšení. Při tom, když se Frollo smál během její smrti, Quasimodo ho strčil z katedrály dolů, a Frollo zemřel. Quasimodo se rozhodl jít na hřbitov, objal Esmeraldino tělo a zemřel na vyhladovění.